

El grup nominal

Aquesta dinàmica -tal i com l'exposa Maria Lluïsa Fabra (1992)- serveix per obtenir informacions, punts de vista o idees dels alumnes a partir d'un tema o problema determinat. Es duu a terme d'una forma estructurada, de manera que faciliti la participació dels més tímids i impedeixi el protagonisme excessiu dels més agosarats.

Segons la professora Fabra, és una tècnica especialment útil quan es vol que el grup classe prengui decisions consensuades sobre aspectes relatius a les normes, la disciplina, activitats de grup, etc. Però també pot servir, per exemple, per a què el professor pugui conèixer, un cop acabat el tema, quins són els coneixements que els alumnes han adquirit o que consideren fonamentals.

S'aplica de la següent manera:

- Prèviament, el professor -o un alumne o altra persona que actui com a facilitador- explica clarament quin és l'objectiu que es pretén aconseguir mitjançant l'aplicació d'aquesta tècnica, i també quin és el tema o el problema sobre el qual cal parar tota l'atenció.
- En un temps d'uns cinc minuts, cada participant, individualment, ha d'escriure les informacions, propostes o suggeriments que li vinguin al cap sobre el tema o problema que es tracti.
- El facilitador demana als participants, un per un, que expressin una de les idees que han escrit per anotar-les a la pissarra. Si algú no vol participar-hi, pot passar, i si algú té més d'una idea, haurà d'esperar a la següent ronda, suposant que anteriorment ningú més hagi aportat una idea igual o semblant. Queda clar, doncs, que allò que és important són les idees, no qui les aporta.
- Quan s'hagin fet les voltes necessàries, totes les idees han d'haver quedat anotades a la pissarra. Llavors, la persona que dinamitzi la tècnica ha de demanar si tot ha quedat clar per a tothom. Si hi ha cap dubte sobre alguna aportació, és el moment de demanar a qui l'hagi

formulat que faci els aclariments pertinents. Es tracta només d'aclariments, no d'objeccions o crítiques a les idees recollides.

- Al final, totes les idees han de quedar recollides a la pissarra amb una etiqueta ordenada alfabèticament: la primera idea és l'A, la segona la B, la tercer la C, etc.
- En el següent pas, cada participant jerarquitzza les idees exposades, puntuant amb un 1 la que consideri més important, amb un 2 la segona en importància, amb un 3 la tercera, i així successivament fins a puntuar totes les idees exposades (si hi havia 12 idees, la darrera obtindrà una puntuació de 12).
- Immediatament s'anoten a la pissarra, juntament amb cadascuna de les idees, la puntuació que cada participant li ha atorgat. Al final, se sumen les puntuacions de cada idea. D'aquesta manera es pot saber quines són les idees millor valorades per tot el grup classe: les que hagin obtingut menys puntuació entre tots els participants.
- Finalment, es comenten, es discuteixen o es resumeixen -segons el cas- els resultats obtinguts.

Si el grup és molt nombrós, i suposant que estigui dividit en diferents equips, es pot agilitzar l'aplicació d'aquesta tècnica tot seguint el mateix procediment, però substituint el treball individual per treball en equips. Cadascun d'ells haurà de pensar i escriure les idees relacionades amb el tema o problema en qüestió, i quan toqui, puntuar-les.